

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Throno eburneo Salomonis, & Throno Saphirino Ezechielis; quin etiam aliis
in locis sacrarum literarum, ubi mentio sit Dei throno, seu solie, Virginem
Deiparam adumbrari, quæ omnia singillatim ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Vidi Dominum sedentem super SOLIUM, quia immobiliter requieuit super Virginem gloriosam Mariam excelsum quidem, & eleuatum ratione dignitatis latissima. hucusque S. Bernadinus.

Atque hæc de multorum Patrum testimonij, qui Deiparam Dei thronum absolute prædicant: reliquum est, vt ex sacris literis ea proferamus, quibus Virgo beatissima per Dei thronum ex sanctorum Patrum sensu significatur.

DEIPARAM DEI THRONVM IN sacris literis sapè significari.

Virgo in throno Salomonis eburneo significatur. 3. Reg. 10. Anselm. libr. de cõ cop. Virg. cap. 3.

8. ET primùm quidem complures ex Patribus eam in celebri illo THRONO eburneo auro fuluo nimis conuestito à sapientissimo Salomone facto figuratam dicunt; candor enim soliditatè, & pretium eboris B. Virginis puritatè; quæ, vt ait Anselm. maior sub Deo nequit intelligi. & virtutem eius soliditatem, ac priuilegiorum inestimabile pretium: aurum verò solium nimis, charitatis eius ardorem eximium ostendebant: quibus ipsa velut præclara quædam sedes veri Salomonis Christi Domini, qui est pax nostra, tot admirabilibus insignibus decorata est, cui quidem rectè illud de hoc throno quadrat elogium: Non est factum tale opus in vniuersis regnis. Thronum hunc eburneum de B. Virgine explicant Bonauentura in spec. B. Virg. c. 2. Thronus, inquit, Salomonis est Maria, grandis omnino in gratia, & in gloria. & Lyran. in expof. moral. 3. Reg. 10. & S. Antonius 4. part. tit. 15. c. 44. 6. 7. & Petr. Dam. egregium serm. de hoc throno Salomonis habuit in Natiui. beatæ Virginis, vbi illum Virgini eleganter accommodat, & subiicit: Fecit inquit, THRONVM, vterum videlicet intemerata virginis, in quo SEDIT illa maiestas. Hanc sessionem filij, & probauit, & cognouit Pater. ipso dicente: Tu cognouisti sessionem meam. & Thronus tuus Deus in seculum seculi, & Thronus iste sicut sol in conspectu tuo. & post pauca: Et vox de THRONO exiit, dicens, Laudè dicite Deo nostro omnes sancti eius: & ex THRONO, inquit, hæc est, ex Virgine, laus Angelorũ prorumpit, & hominum, quia dum hic restituitur, ille refarcitur, virique gratiarum debent deuotionem. Nostis quidnam dicat, qui sedet in throno? Ecce non a facio omnia, scilicet THRONVS, in quo sedet Dominator Dominus, in quo, & per quem non solum omnes, sed omnia renouantur

3. Reg. 10.

Bonauen.

Lyran. S. Anton. Petr. Dam. 3. Reg. 10. Psalm. 138. Psalm. 44. Psalm. 88. Apoc. 19.

Apoc. 21.

Hactenus Petrus Damianus; Qui postea reliqua in throno illo à Salomone facta de Virgine luculenter exponit; & inter alia, explicans quàm grandis sit: Quid, inquit, grandis Virgine Maria, quæ magnitudinem summam Diuinitatis intra sui ventris clausit arcanum? Accende Seraphim, & in illius superioris natura superuola dignitatem, & videbis quicquid minus est, minus Virgine, solumque opus eius: Sed supergredi.

9. Neque solum in throno illo Salomonis Dei matrem figuratam voluit Auctores grauiissimi, sed crebrò etiam in Prophetis. vbi de folio, seu throno Dei habetur mentio significatam docent. Nam Isaia 6. per SOLIUM excelsum, & eleuatum: super quod Dominus ab Isaia sedere cõspicitur, beatam Virginem intelligit S. Bernadinus loco citato: & ad hoc respiciens Damascenus orat. 2. de dom. Virgin. Virginem alloquens. Tu, inquit, es SOLIUM illud regium, cui asstiterunt Angeli, Dominum, & effectorem insidentem cernentes. nisi malis Damascenum spectare ad thronum apud Danielem cap. 10. Aspiciebam donec throni positi sunt, & antiquus dierum sedit, mille millium ministrabant ei, & decies milies centena milia asstebant ei. Andreas Cretensis ad eundem Isaia locum respiciens oratione 2. de dom. B. Virg. eam THRONVM excelsum appellat.

S. Bonauentura in spec. B. Virg. cap. 7. Dominum illam, in cuius folio Dominus sedere visus est ab Isaia. vult esse B. Virginem, in cuius mentis folio Dominus requieuit; & exclamat Bonauentura, O verè beatissimum, & verè stabilissimum SOLIUM: Hoc solium excelsum est in intellectu, eleuatum in affeetu, excelsum quoque inter homines eleuatum super homines: excelsum est gratia, eleuatum in gloria. In SOLIO mentis Maria Dominus sedet, & domus corporis Maria plena erat maiestatis eius. hæc ex Bonauentura.

Isaia etiam 16. habetur, Preparabitur, inquit, in misericordia SOLIUM Agno dominatori terra, & sedebit super illud in veritate. Hoc solium diuinæ misericordiæ est B. Virgo, vt ait Bonauentura in spec. B. Virg. cap. 8. & Pelbartus de Temesuar in stellario virginis lib. 12. part. 2. art. quomodo autem Dei misericordia per Virginem conferatur, plenius dicemus in cap. 16.

Illud etiam Ierem. 17. SOLIUM gloria altitudinis

Petr. Dam. 3. Reg. 10.

Virgo in folio excelsi Isaia 6 figuratur.

S. Bernad Damasc.

Danso.

Andr. Cret.

Bonauen.

B. Virgo solium est in misericordia Bonauen. Pelbart. de Temesuar.

Cap. 16.

B. Virgo so- tudinis à principio, locus sanctificationis nostra,
luna glo- expectatio Israel Domine: licet Lyranus leuem,
ria. 17. de celo empyreo altissimo, ubi Deus se
 Lyran. videndum exhibet sanctis; Gloffa verò in-
 Glof. in- terlinearis letem. 14. & Lyranus ibidem de
 serlo. templo Salomonis. Augustinus etiam libr. 17.
 Lyran. contra Faustum cap. 13. de Ecclesia, ut iupe-
 August. rion capite dixi, in eihg. inter Galatinus tam-
 Cap. n. 7. men libr. 7. de arcana catholice veritatis cap.
 Galatin. 18. illa omnia de sanctissima Virgine ad lite-
 ram eleganter sic interpretatur. Per SOLVM,
 inquit, Gloria gloriosam Virginem Matrem Mes-
 sia intelligit arbitror, qua cum sit in cael. st. gloria
 super omnes choros Angelicos exaltata, recte di-
 citur SOLIVM aliuuans. (id est sedes Dei altissi-
 mi, super quam diuina sedes maiestas) dicitur
 vero SOLIVM gloria, quia sicut sedes orna: a ac
 regio more parata sedentis magnificentiam, ac
 maiestatem indicat: ita Deus in B. Virgine osten-
 surus erat gloriam suam & claritatem; ipse enim
 Christus est lux vera, qui illuminat omnem ho-
 minem, additur SOLIVM gloria à principio (id est
 ab initio immaculata Conceptionis, qua fuit sine
 vlla labe peccati.) hæc ex Galatino. Quod
 autem de beata Virgine id intelligendum sit,
 probat non solum ex dictis, & præterea aucto-
 ritate cuiusdam Rabbi Hakados magnæ apud
 Hebræos auctoritatis, quem Hebræi
 honoris causa appellant Rabbi Hakados, id
 est, magistrum nostrum sanctum, dicens
 Matrem Messie esse SEDEM, quam Deus con-
 struxit, ut in ea sederet Rex Messias ad offen-
 dendam omnibus mortalibus maiestatis suæ
 gloriam: si detiam id confirmat Galatinus ex
 verbis illis: expectatio Israel Domine, quæ ibi
 proxime subnectuntur; vera enim expectatio
 Israël non erat, nisi Messias, qui ex matre sua
 sanctissima proditurus erat.

10. Thronus quoque sapphirinus Ezech. 1.
 quid aliud, quam beatam Virginem præsigni-
 ficabat? Sic enim legimus: & super firmamen-
 tum quod erat in manibus capitæ eorum, nimirum
 quatuor animalium, quasi aspectus lapidis sap-
 phiri similitudo THRONI. & super similitudinem
 THRONI similitudo quasi aspectus hominis de-
 super: Per firmamentum enim plerique An-
 gelos; per thronum verò sapphirinum aliqui,
 ut S. Antonius 4. part. ti. 15. cap. 44. § 7. & Pe-
 trus Galatinus lib. 7. de arcana cap. 18. B. Vir-
 ginem super choros Angelorum euectam ac-
 cipiant, & S. Bonaventura in spec. B. Virg. c. 11.
 ipsa, inquit, est THRONVS ILLE SAPPHIRINVS,

quæ, sicut in Ezech. legitur, super firmamentum
 Angelicum exaltatus est. Dicitur autem B.
 Virgo similis sapphiro propter intemeratæ
 virginitatis gloriam, & omnimodam purita-
 tem: tota enim erat cælestis: Sapphirus enim
 ex Plinio lib. 37. cap. 9. cærulei, id est, cælestis
 coloris est, & aureis punctis collucet: Beatissi-
 ma verò Virgo quidni cælestis; quam sol ve-
 stit; stellæ coronant, sub curus pedibus luna
 ipsa subicitur? In hoc verò sapphirino thro-
 no conspicitur quasi aspectus hominis, id est,
 Christus Dominus ex Virgine conceptus, in
 cuius vtero nouem mensium spacio, tanquam
 in sede pretiosissima, reledit.

Apud Ezechielem præterea capit. 44. de
 porta orientali sic habetur, Porta hac clausa
 erit, non aperietur, & vir non transibit per eam,
 porta orientalis. Sicutque clausa Principi: Princeps ipse SEDEBIT in
 ea, vel ut vertunt septuaginta, & legit Ambro-
 sius de institut. Virg. cap. 6. & erit clausa, quia
 Dux ipse SEDEBIT in ea: Porta ista orientalis
 clausa ex contentu ecclesiæ, & Patrum ipsam
 sanctissimam Deiparam significat, in qua ex
 Ambrosio libr. citat. cap. 7. sedit Christus corpo-
 rahter, & ex qua exiit; erat verò ad Orien-
 tem, quoniam verum lumen effudit, & genuit
 nobis Orientem; de quo Zaharias, Ecce vir
 oriens nomen eius, peperitque solem iustitiæ.
 Idem Ambrosius capit. 8. De Christo, inquit,
 dicitur est ad Ecclesiam, Quoniam confortauit
 seras portarum tuarum, & suam portam confor-
 tare non potuit? sed confortauit profecto, & ser-
 uauit intactam, quam semel clausi sanctus, &
 verus, qui habet eluam David qui claudit, &
 nemo aperit. Hæc ex Ambrosio. Hieronymus
 verò in Apologia ad Pammachium pro libris
 aduersus Iouinianum cap. 4. agens de beata
 Virgine: Hæc est, inquit, Porta Orientalis, ut
 ait Ezechiel semper clausa, & lucida, operiens in
 se, vel ex se proferens sancta sanctorum, per quem
 sel iustitia, & Pontifex noster secundum ordinem
 Melchisedech ingreditur, & egreditur: quæ enim
 enim clausa erat, eiusdem perpetuam virginita-
 tem indicabat, ita enim canit Ecclesia, & do-
 cet Hieronymus loco citato, & in Ezechiel.
 44. Origines homilia 2. ex varijs in Isaia
 tom. 3. Ambrosius locis citatis, Augustinus
 sermone 2. de Natiuitat. Dom. Chryso-
 stomus orat. de Annunciat. Epiphanius orat. de
 laud Virg. Andreas Cretenis orat. 2. de dorm.
 & orat. de Annuncia. Chrysippus homil.
 de Deipara. Damascenus libr. 4. de fide
 ortho.

Rabbi Ha-
kados.

Galatin.
lerem. 17

Ezech. 1.
B. Virgo
thronus
Apo. 4.

S. Anton.
Galatin.

S. Bonau.

Plin.

Apo. 17.

Ezech. 44

B. Virgo

porta o-

rientalis.

Sapientia

interpr.

Ambros.

Ambros.

Ambros.

Zachar. 4

Hieron.]

Ezech. 44

Origen.

Ambros.

August.

Chrysof.

Epiphani.

Anat.

Cret.

Chryfip.

Damasc.

orthodoxa cap. 17. & orat. 1. de Nativ. Virg. & alii complures Et licet per eam Princeps, id est, Christus transierit: perpetuo tamen, etiam in ipso partu, fuit causa: ipse enim Christus, ut eleganter ait Augustinus, *Virginis filius, & Virginum sponsus, attulit matri fecunditatem, sed non abstulit virginitatem*; immo causam perpetuæ virginitatis refert Propheta, iuxta septuaginta Interpretum versionem citatam, quæ inquit, *Dux iste sedebit in ea. Deum enim, ex Bernardo, huiusmodi dicebat natus, quæ non nisi de Virgine nasceretur, talis congruebat, & Virginis partus, ut non pareret nisi Deum*: In hac porta Orientali sedere dicitur à Propheta ipse Princeps: ergo in sanctissimæ Deiparæ utero virgineo, tanquam in throno magnificentissimo, sibi que gratissimo resedit ipse Christus Princeps Regum terræ. Apoc. 1.

Aug. lib. 1. de s. ad Catech. memos. c. 4. n. 7. Interp. in Ezech. 44. Bern. serm. 2. super miss. serm. 4. de Assum. Apoc. 1. Dan. 3. B. Virgo thronus Regni Dei.

Lyran. Colloq. 4.

11. Daniel 3. tres pueri in fornace quasi ex uno ore Deum collaudantes in hymno inter alia sic Domino concinebant: *Benedictus es in templo sancto gloria tua & superlaudabilis, & supergloriosus in sacula, Benedictus es in throno Regni tui, & superlaudabilis, & superexaltatus in sacula*. Lyranus in hunc locum, illud: *Benedictus es in templo sancto gloria tua*, explicat de humanitate sanctissima Christi, in quo ex Apostolo Colloq. 1. *inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter*; Illud verò *Benedictus es in throno Regni tui, hoc est*, inquit Lyranus, *in Virgine, quæ ex speciali modo coniuncta est Deo ratione maternitatis, & dicitur proprie ipsius thronus, quia in gremio eius sedit quando recepit munera à Regibus* Matth. 2. sic ille.

Matth. 2. Psal. 32. 70. Interp. B. Virgo firmis. m. Hieron. Genebrar. Felix. Sanctes Pag. Hugo Card. Sap. 8. B. Virgo di. Lyran. lan/en.

Psal. 32. ubi in vulgata ex septuaginta *egimus, de preparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram*. S. Hieronymus ex Hebræo vertit: *De firmisimo solio suo prospexit*: ita etiam Genebrardus, & Felix, ac sanctus Pagninus de habitaculo *Sessantis* sua. Hoc autem habitaculum, quod ex Hebræo dicitur solium, explicans Hugo Cardinalis inter alias significationes interpretatur de B. Virgine, quam dicit Deum præ aliis parasse ad habitandum: de qua respexit super omnes, qui habitant terram, id est, super omnes peccatores. 12. Porro illa Sapientie verba ca. 18. *Cum, B. Virgo di inquit, quietum silentium contineret omnia, & cecit rega nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sedes, tenens sermo tuus de Cælo à regalibus sedibus, durus debellator in mediam exterminii terram profliuit*: hæc (inquam) Sapientie verba, quæ

Lyran. & Iansenius ad litteram intelligunt de præcepto, quo Ægyptiorum primogenita viciueta sunt interfecta in exitu Israël de Ægypto; Ecclesia tamen in missa, & in officio ecclesiastico in festis natalitibus Domini, ad Christi natiuitatem, quæ circa noctis mediâ contigit, refert: in quo tenet omnipotens sermo Dei, id est, Christus Dominus Verbum Patris, caro factum de Virgine utero aduenit: licet enim filius Dei dicatur, non tantum verbum, sed etiam sermo, ut docet Augustinus in Ioan. 17. tract. 108. in illa verba: *Sermo tuus ueritas est, & Cyprianus lib. 2. contra Iudæos ca. 5. & alii*: tamen sermo valde accommodatè dicitur de verbo incarnato, tum quia sermo apud nos solet dici ipsum verbum vocale, ni mirum verbum mentis voce conuersum, & expressum tum quia videtur significare orationem ex planibus vocibus compositam, ita Christus Dominus meritò Dei sermo appellatur: est enim verbum Patris nostra humanitate vestitum ex duobus constans natura. Cui autem dæmon fortis armatus custodierit atrium suum, & in alto silentio, ac pace essent omnia, quæ possidebat, cumque densissima peccatorum, & præsertim idololatricæ tenebræ uniuersum orbem terrarum (si vix unum ludææ angulû excipias) occupassent; ipse Christus, omnipotens sermo Dei, media iam nocte, (ut veritas figuræ responderet) natus est de sacratissima Virgine, quam meritò cælum, ut cap. seq. dicemus, & de eius utero virgineo, quæ Regalis Sedes Sapiens vocat, & ad profligandas æreas potestates, ac diripienda vasa fortis, fortior ipse, & durus debellator profliuit: de Christo enim recens nato, ut cap. 23. pluribus ostendemus, intelligitur illud Isaia 8. *Voca nomen eius accelera, spolia detrahite, festina prædare, quia antequam sciat puer vocare Patrem suum, & matrem auferetur fortitudo Damasci*: Et illud Isaia 11. *Et delectabitur in fons Isa. 11. ab ubere super foramine aspidis*: Idem quoque de Christo infante prædixit Sibylla Cumæa apud Virgilium Ecloga 4. *Act tibi prima puer nullo munuscula cultu, &c.* Et infra: *Occidet, & serpens, & fallax herba veneni, Occidet, Affyrium vulgo nascetur amomum.* Hoc autem de Christo oraculum ex Sibylla Cumæa esse desumptum, dixit Constantinus in oratio. ad sanctum Cetum ca. 20. apud Eusebium, & probat Augustinus libro 5.

Offic. Ecel. in Antiph. Dom. 4. Dom. infr. ob. Nat. & in miss. infra ob. Epiph. August. in Ioan. 17. Cyprian. Christus sermo Patris dicitur. Luc. 11. Christus adhuc infans dæmonis regnum eruit. Isa. 8. Sibyll. Cumæa. Virg. Eclo. 4. August.

de Civitat. cap. 27. ex illo eiusdem Eclogæ.

Vltima Cumas venit iam carminis ætas.

offic. Eccl.

Huius enim sanctiss. *Virginis parvus, ut canit Ecclesia, exitus salutis exordium.* Et interfectio primogenitorum Ægypti, in qua liberati sunt filij Israël de ergastulo Ægyptiorum, figura fuit liberationis nostræ ex dura dæmonis servitute in Christi adventu perficiendæ; ideo illud Sap. 18. ad utramque significandum meritò referri potest.

throne dicitur; & celsissimus Dei thronus, iam Nativitas. tum fuisse c. 7. & 8. à nobis ostendetur. Quibus B. Virg. consonat versiculus ille psal. 95. ex vestibulo Psal. 95.

qua utitur Platænum Romanum: *A dorate Dominum in aula sancta eius,* quem versiculum Ecclesia in Officio Epiphaniæ toties usurpat; quam eòim ibi *excelsum thronum;* hic *aulam Dei sanctam* nominat. invitatur enim nos, ut cum sanctis Magis Dominum adoremus in matris sinu, quam David appositissima metaphora, propter eius dignitatis amplitudinem, ac sanctimoniam, *Aulam sanctam Dei* vocat. quare Ecclesia à David edocta in quadam solemn

Deipara vocatur excelsus thronus

Exponitur introitus missæ in Dominica infra oct. Epiph.

Hebr. 1. Agg 7.

Psal. 99.

Isa. 31.

Matth. 2.

In officio

13 Ecclesia quoq; Deiparam thronum Dei excelsum eleganter appellare videtur in Dominica infra octavam festi Epiphaniæ, cum Magistella duce intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre eius, hoc est in eius ulnis, tanquam in præclarissimo throno residentem: eo enim die Ecclesia missæ introitum sic auspiciatur: *In excelsò Throno vidi sedere virum quem adorant multitudo Angelorum psallentes in unum.* Per hunc vero thronum excelsum satis patet Deiparam accipiendam esse, in cuius sinu Magi, nomine Ecclesiæ, Christum qui ab Angelis adoratur, & videntur; & ipsi pari et adorant. Postquam enim Verbum caro factum est, Angeli jugiter adorant virum, hoc est Christum, qui Deus est, & homo; quem, cum primum carnem suscepit, omnes iussi fuerant adorare; teste Apostolo ad Hebr. 1. *Et cum iterum,* inquit, *introducitur primogenitum in orbem terra, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei.* Quod cernens Ecclesia in altitudine temporum impletum, tanquam rem quandam novam, diuq; cunctis gentibus desideratam, tota laetabunda in dicto Missæ introitu in hanc exultationis vocem prorumpit, eaq; de causa omnes ad Dei laudem, & obsequium excitat versiculo illo Psal. 99. qui ibi subnectitur. *Lubilate Deo omnis terra, servite Domino in latiss.* Quin etiam hac voce *Viri* Christus à Magis adoratus non tantum verus homo assertus, verum etiam in ea ætate, quamvis infans, & in matris gremio reclinatus, *Vir* tamen fuisse certum sapientia, & gratiæ plenitudine perfectissimus prædicatur, iuxta illud de Christi conceptione Iere. 31. *Femina circumdabit virum:* Quod autem thronus ille sit Deipara, illud argumento est; quia Ecclesia virum hunc in excelsò throno ab Angelis adoratum, non aliter his Epiphaniæ diebus est conspicata, quam per Reges Magos; Magi vero non alibi, quam inter brachia matris cum qua puerum invenerunt, qua q; ut supra dixi, ab Ecclesia *celsitudo*

Officium Ecclesiæ. Ambros. August. quos cap. seq. afferemus, Dei genitricem aulam Dei appellare consueverunt. Quod autem Ecclesia verba illa: *In excelsò Throno vidi sedere virum:* de Magis, qui Christum in matris gremio viderunt, intelligat, ex eo colligitur: tum quia hoc mysterium per eos dies ab Ecclesia recolitur; tum etiam, quia Ecclesia agere videtur de celebri Christi apparitione, & adoratione, quæ sanè per Magos est illi delata. In Leo.

Magis namque, inquit Leo sem. 2. de Epiphaniæ. *vocationis nostræ, fide q; primitias agnoscimus, & quem in festiuitate Natiuitatis Virgo peperit, in festiuitate eius declarationis mundus agnouit.* ita sanctus Leo: quo circa, & ipsum Epiphaniæ nomen ab apparitione est inditum. Neque enim Ecclesia verba hæc de pastorum adoratione pronunciat, qui eum inter duo animalia inuenerunt positum in præsepio, throno minime excelsò, quin etiam adeo humili, & diuerso ab eo, in quo eius gloriam, ut ait Joannes cap. 22. inter Seraphim olim conspexerat

Luc. 2. Isai. in cap. 6. lux prophetiæ, ut Abacuch idipsum spiritu prænoicens in stuporem, pauore q; adductus exclamaret, iuxta versionem septuaginta, quam Ecclesia de mysterio præsepis, ubi à Pastoribus est inuentus, legit: *Domine, inquit, audisti auditum tuum, & timui, co. sile*

In officio malum innotescit? quo circa non ab re aliqui meditantur Christum Dominum qui in die Natiuitatis pastores Iudaorum primitias, (sic enim eos vocat Fulgentius sem. 3. de Epiphaniæ) Sinagoga nomine ad eum venientes quasi familiariter, ac domesticè in incunabulis præsepis jacens admiserat, in die tamen Epiphaniæ Magos gentium primitias velut iolennes

lennes earum legatos quodammodo honorificentius excipere voluisse; quippe qui throno omnium, quos siue in caelis siue in terris habebat, magnificentissimo insidens, inter brachia nimirum matris, se eis adorandum exhibuit. Et hoc quidem complures Patres expressè testantur, Ambrosius serm. 1. de Epiphania, Mater, inquit, partu molli blanditur gremio, eum adorandum Magis ingerit. Chrysostomus homil. 8. in Matth. Inuenerunt, inquit, Magi puerum cum Maria, quae eum in suo gremio collo-

Ambros.

Chrysost.

cauit. his astipulatur Hilari. Arelaten. homil. 1. de Epiphania, Eusebius Emisenus in cap. 2. Matth. Puer, inquit, in sinu matris oras, & Euthym. in Matth.

Hila. Arel.
Euseb. E.
miss.
Euthym.

2 Quando, inquit, ingressi sunt Magi, Virgo Christum super genua habebat.

Ex quibus omnib. liquido apparet Deiparam thronum Dei ab Ecclesia, & Patribus appellari, & per Dei thronum in sacris literis aptè significari.

SECUNDVM ARGVMENTVM,

QVAE THRONI DEI NOMINE INTERDV M CENSENTVR,

Beatissime Virgini Deipara peculiari ratione tribui.

CAPVT III.

S Y M M A R I V M.

Deipara est Coelum. num. 1.

Quomodo figuretur per columnam nubis. n. 5.

1
Secunda ratio, qua Virgi. throni Dei nomen conuenire probatur.

Secundum argumentum quo probamus per thronum De beatissimam Virginem significari illud est; quod eorum nomen, quibus throni Dei interdu m tribuitur appellatio, B. Virgini singulari ratione conueniant; ut per antonomasiam thronus Dei appellanda videatur; quod in hoc capite sic demonstrare conabimur. Sedes Dei, ut c. 1. dicebamus, appellatur interdum caelum; Angeli quoque sancti, iustorum animae, & Ecclesia ipsa Dei thronus vocatur: columna item nubis diuinæ Sapientiae thronus dicitur; sed B. Virgo, vel iisdem nominibus in diuinis oraculis, & à sanctis Patribus appellatur, vel eminentiori modo ea continet, ob quæ hæc omnia sedes Dei dicuntur, quod si diuina maiestas interdum throni Dei nomine significatur, profecto inter puras creaturas in Deipara maiestas Dei potissimum relucet: ergo ipsa singulariter præ omnibus est thronus Dei.

DEIPARA SIGNIFICATR per Cælum.

B. Virgo dicitur Cælum.

In primis ipsa Virgo sanctissima sæpe dicitur à Sanctis, Cælum, propter suam eximiam celsitudinem, claritatem, firmitatem, incorruptionem, amplitudinem, puritatem, propter suam caelestem in terris conuersationem, & supra reliqua, præstantiam; & quia Christum

solem iustitiæ nobis detulit. Simul etiam quia veluti caelum in hæc inferiora, multa in nos bona suis precibus, & meritis influit, atque impetrat: quin etiam instar caeli mentem habuit omnibus diuitiarum, honorum, & deliciarum cupiditatibus superiorem: hæc enim sunt, quæ in mortalium animis veluti terreni vapores, & exhalationes in inferiori regione ventos, ac perturbationum procellas gignunt; ad caelestem tamen regionem minimè pertingunt. S. Iacobus Apostolus in sua liturgia ad Deiparam: Tuum, inquit, uerum thronum fecit, & tuum uentrem lassorem, & ampliozem caelis reddidit. Et idcirco Bern. ser. 2. super Salus Regina, Virginem per firmamentum dividens aquas ab aquis, quod Genes. 1. initio creasse scribitur: Deus significat ostendit his verbis: Et opera manu eius annunciat firmamentum; Fiat, inquit firmamentum & iudicat aquas ab aquis. Omnibus firmamentu firmius firmamentum tu Domina; quæ eum, quæ caeli capere non poterant, cepisti, & concepisti; portasti, & non defecisti; genuisti, & luisisti, pauisti, māmasti, & educasti. Tu in medio aquarum diuisisti aquas ab aquis, affectus uide licet aeternorum ab affectibus temporalium. Posuit Deus in hoc firmamento solem, & Lunam, Christum, & Ecclesiam, & stellas, prærogatiuas gratiarum multas sic Bern & Epiphani. ser. de laud. Deipar. cum dixisset uterum Virginis esse caelum septem circulis constans, illisque capaciorem, ita subiicit: Dico, inquit, illam esse caelum, thronum simul, & crucem, extendens enim sanctas uenas Christum portauit. & infans Gabriel saluans Virginem, Aus gratia plena; quæ est

S. Iacobi

Bernard.

Virgo Dei.

para per

firmamen

tum signi

ficatur.

Genes. 1.

Psal. 18.

Epiphani